Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 723/2026
07.07.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ- адвоката Весне Илић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Аранђеловцу 4К бр. 8779/10 од 20.08.2025. године и Кв бр. 318/25 од 24.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2026. године, једногласно, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ- адвоката Весне Илић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Аранђеловцу 4К бр. 8779/10 од 20.08.2025. године и Кв бр. 318/25 од 24.02.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Аранђеловцу 4К бр. 8779/10 од 20.08.2025. године у ставу I досуђени су окривљенима АА и ББ трошкови кривичног поступка у предмету К бр. 8779/10 у укупном износу од 1.861.261,20 динара, који се имају исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења из буџетских средстава суда, док је у ставу II одбијен захтев окривљених за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа од 1.861.261,20 динара, а до траженог износа од 2.748.661,20 динара, као неоснован.

Решењем Основног суда у Аранђеловцу Кв бр. 318/25 од 24.02.2026. године одбијена је жалба браниоца окривљених АА и ББ од 15.09.2026. године као неоснована и решење Основног суда у Аранђеловцу 4К бр. 8779/10 од 20.08.2025. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених АА и ББ- адвокат Весна Илић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање са

јасним налогом нижестепеном суду у погледу свих повреда закона истакнутих у овом захтеву или иста преиначи тако што ће окривљенима поред већ досуђеног износа досудити и на име награде за ангажовање браниоца за радње ближе опредељене у предлогу, а што укупно износи 2.362.936,20 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац окривљених наводи да је повређена одредба члана 9. став 2. Адвокатске тарифе, обзиром да је суд одбио захтев у погледу паушалног износа накнаде трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге, а који су прописани наведеном одредбом. У вези са изнетим, бранилац наводи да је образложење суда незаконито и неосновано, јер је бранилац определила трошкове у складу са Тарифом за појединачни посао – одбрану окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 9. став 2. Адвокатске тарифе („Службени гласник РС“, број 43/2023) је прописано да за обављање послова адвокату припада накнада трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге према плаћеним рачунима или у паушалном износу у висини од 2% вредности укупне награде за појединачни правни посао.

Наиме, постављањем алтернативне дипозиције адвокатима је омогућено да не морају да достављају доказе о плаћеним рачунима за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге, али да свакако морају да определе збир процесних радњи које су изискивале накнаду трошкова за наведене услуге, тако да се правни посао, у конкретном случају, има сматрати збиром само оних процесних радњи које изискују ову врсту услуга, а на који износ би се обрачунавала накнада у паушалном износу.

Дакле, у конкретном случају правилно је поступио суд када је одбио захтев браниоца за досуду паушалног износа прописаног одредбом члана 9. став 2. Адвокатске тарифе, имајући у виду да је тражен износ од 2% од укупног износа награде за рад адвоката, а не 2% укупне награде за појединачан правни посао.

У преосталом делу захтева бранилац окривљених оспорава начин обрачуна и висину појединих трошкова, на који начин се оспорава чињенично стање утврђено у правоснажним решењима (члан 440. ЗКП) и оспорава разлоге суда везане за накнаду трошкова за поднеске које није прихватио као нужне, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како означене повреде закона нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту

законитости окривљеном преко браниоца, то исте нису биле предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ- адвоката Весне Илић, то је Врховни суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић